

El nou Codi Penal preveu fins a sis anys de presó per pirateria

El factor determinant del delictes serà obrar amb ànim de lucre

JOSÉ MARÍA BRUNET
Madrid

Un dels capítols més nous del nou Codi Penal és el que busca donar resposta a la protecció dels drets d'autor, perseguint les pràctiques de pirateria. Per això, el Consell de Ministres va aprovar ahir en el text que remetrà al Congrés penes de fins a sis anys de presó per als responsables de les pàgines web que enllacin amb continguts sobre els quals existeixin drets d'autor sempre que hi hagi ànim de lucre.

La regulació pretén aconseguir un equilibri entre la protecció dels drets d'autor i les noves tecnologies.

El que es persegueix és l'explotació econòmica, reproducció, plagis, distribució i comunicació pública d'una obra, sense autorització dels titulars, amb ànim d'obtenir un benefici directe o indirecte (per mitjà de la publicitat, per exemple), així com facilitar l'accés a la localització d'obres o prestacions protegides a internet.

Fins ara, en canvi, només es contemplaven penes per a qui "reproduís, plagués, distribuís o comunicués" obres alienes sense permís de l'autor.

Amb la reforma, tanmateix, es fa un pas més i a partir de la seva entrada en vigor es castigarà a aquells que enllacin continguts allotjats per tercers a la recerca de l'esmentat benefici econòmic. Cal subratllar, en tot cas, que aquesta nova regulació no suposa tipificar la conducta de l'usuari que descarregui els arxius, a qui no es perseguirà per cap delictes.

El ministre de Justícia, Alberto Ruiz-Gallardón, va manifestar a la roda de premsa posterior al Consell de Ministres que d'aquesta manera es creu obtenir "un autèntic equilibri entre la protecció dels drets d'autor i les noves tecnologies". La reforma

no suposarà cap actuació contra programes d'intercanvi d'arxius i exclou els cercadors, considerats neutrals. Aquest punt ha despertat crítiques entre els que consideren que per una part es retallen drets a internet però alhora no es tracta tothom igual.

El president de l'Associació d'Internautes, Víctor Domingo, ha subratllat al respecte que es pot preguntar si el motor de cerca Google, al qual

descarregues, estima que aquesta va impedir al sector guanyar 1.221 milions d'euros i crear 25.000 llocs de treball directes i 124.000 d'indirectes l'any passat.

"Es un missatge d'esperança tant per als creadors com per a tot un teixit empresarial i industrial que des de fa ja massa anys s'esforça per desenvolupar models legals de distribució de continguts, i que no pot ser efi-

DANI DUCH

La vicepresidenta Sáenz de Santamaría amb els ministres Ruiz-Gallardón i Soria, ahir

Els usuaris que descarreguin arxius queden exempts de qualsevol tipus de responsabilitat penal

qualificava de "més enllaçador de l'univers digital", quedaria al marge de la llei.

La Coalició de Creadors i Indústries de Contingut, que estableix la taxa de pirateria a Espanya en el 82 per cent amb més de 3.050 milions de

cient, ni tan sols sostenible, sense l'assumpció de mesures que eradiquin la ferotge competència deslleial", va dir la Coalició en un comunicat. Espanya ha intentat implantar amb un èxit escàs mesures per frenar-la.

L'últim intent, la llei Sinde-Wert, va crear una comissió de la Propietat Intel·lectual amb capacitat per tancar pàgines web després d'una denúncia dels titulars dels drets. Des de la seva entrada en vigor l'1 de març del 2012 -informa Reuters-, un total de 79 pàgines web han retirat voluntàriament els continguts subjectes a drets d'autor després de conèixer l'existència d'un expedient.●

Julian Barnes, Raimon, Lluís Pasqual i Jon Lee Anderson, premis Terenci

BARCELONA Redacció i agències

El pintor Frederic Amat, el director teatral Lluís Pasqual, el periodista Jon Lee Anderson i l'escriptor britànic Julian Barnes, entre d'altres, figuren entre els guardonats amb els IX premis internacionals Terenci Moix, decidits ahir a Barcelona.

Aquests premis, que atorga un jurat compost per una trentena de persones -la majoria amics de l'escriptor mort- han assolit relleu internacional per la gran projecció dels personatges guardonats any rere any, i són lluny del que podria considerar-se un homenatge d'amics i, tot i mantenir un ambient cà-

lid i familiar, es troben molt més propers als guardons internacionals de prestigi atorgats per fundacions independents.

Amat, premiat per la seva trajectòria com a escenògraf, va fer bromadient que se sent avergonyit "perquè rebre un guardó que al seu dia vaig dissenyar". En literatura, el premi a la millor crònica ha estat per a Jon Lee Anderson per les seves col·laboracions com a reporter de *The New Yorker*; el de narrativa per a Carme Riera per *Temps d'innocència*; i el d'assaig per a Philipp Blom per *Gente peligrosa*, on reconstrueix les reunions que van portar a crear l'Enciclopèdia francesa.

Així mateix, l'escriptor britànic Julian Barnes ha estat distingit per la seva trajectòria. El premi de música ha reconegut els 50 anys sobre l'escenari del cantautor Raimon. El premi Arts Escèniques és per a Lluís Homar i Eduard Fernández per les seves actuacions a *Adreça desconeguda*, estrenada a la Villarroel de Barcelona; i el guardó a la trajectòria ha estat per a Lluís Pasqual, director del Teatre Lliure. Quant al cinema, el jurat ha premiat la pel·lícula *Lo imposible*, de Juan Antonio Bayona, i ha distingit la carrera de l'actriu Maribel Verdú.

Els premis -com el Goncourt francès, que es va instituir amb un franc-lliuren un euro als guanyadors, així com un peix de terracota de Frederic Amat. Els guardonats rebran els premis l'1 d'octubre en un acte al Palau de la Música. Ana María Moix ha dit que a l'obra dels premiats es pot rastrejar "l'ombra dels gustos de Terenci, tan amplis que podien incloure des del tenor Jaume Aragall a la cantant Martirio, del còmic a Thomas Mann".●

Màrius Serra

Del dret i del revés

Torna el textualisme. Aquests últims dies hem assistit a alguns fenòmens inquietants que així ho demostren. Els nostres governants es comuniquen per carta, al Congrés de Madrid les intervencions parlades es llegeixen i els tuits venen de Panamà. Tots aquests textos insospitats requereixen exègetes aplicats que els llegeixin del dret i del revés per després obsequiar-nos amb la seva interpretació des de columnes i tertúlies. Farem bé, doncs, de parar atenció a un acte excepcional que se celebra avui a Món Sant Benet. El Club Palindròmic Internacional, format per verbívors de tot el món que es dediquen al noble conreu de les frases capicua, presenta avui el número 100 del seu butlletí, que duu per títol un neologisme capicua: *Semagames*. Albaigès en va publicar el número 1 l'any 1987 sense capçalera, apel·lant al dret a decidir dels lectors que pogués captar entre nou opcions: Alba habla, Arte letra, Bul club, CCC, Eugologologologue, La breve verbal, Palclap, Rever i Semagames. Entre els primers palindròmics que van triar aquest darrer nom hi havia el col·leccionista Ramon Giné, que va impulsar-ne l'edició durant anys des de Vilallonga del Camp. Ara són el musicòleg Jesús Lladó i el poeta Pere Ruiz els qui encapçalen, amb Albaigès, el CPI. Avui, en la commemoració d'aquest número cent, parlaran tots tres, es procedirà a la lectura de fragments palindròmics per part d'alguns autors i es projectarà un audiovisual sobre la història. Hi participaran autors d'Alemanya, el País Basc, Madrid i Catalunya, que llegiran les seves creacions capicues en diverses llengües, igual com ho fan a cada butlletí, però el número especial reproduceix

Farem bé de parar atenció a un acte excepcional que se celebra avui a Món Sant Benet

les obres d'autors que col·laboren des de Mèxic, les Canàries o París (l'escriptor, palindròmic, compositor, bandoneonista i flautista argentí Pablo Nemirowsky). La relació entre la palindromia i la música és molt directa. Ho demostra un altre dels membres del CPI que s'hi dedica professionalment, el gran Alfons Vilallonga, autor del primer musical palindròmic, el ja mític *Turning point* (1999) dirigit per Ernesto Collado.

Vilallonga aporta uns pornopalindròms la mar de distrets: "¡Ea, con ropa porno cae! / ¿Son eso senos? / ¿Seno pones? / No zé... pezón. / Masturba Ana a brut Sam / Ay Ana mmmmm Ana ya / Sam, mmmm más / La turbé, ¡uf! fue brutal / Allí, tetilla / A ti, tetita... / Sam, a Ana amas / La turba brutal...". La xilena Sylvia Tichauer n'aporta un que admet segones lectures: "La masa polaca acá lo pasa mal". I el gracienc Xavi Torres n'afegeix un de títol ben revolucionari: "Sóc legió (roig el cos)". Un dels dilemes dels palindròmics és escatir si s'inventen o es descobreixen. Potser els més llargs es componen, però els curts és segur que no. Mira que he dit vegades "català a l'atac" i fins avui no he descobert que el nom de Catalunya també forma un d'aquells palindròmics que requerirà exegesi. "Catalunya, any u (l'atac)".